

rätt dels den 17 nästlidne maj meddelade förbuds-
resolution, dels den 7 derpå följande juli i gifvet ut-
slag helt och hållet upphäjde Kongens Befälningss
hafvandes beslut i ärendet. Under tiden hade jordä-
garen Birger Andersson, trots Kung. Hofrättens
förbudsresolution och Kung. Hofrättens utslag,
skördat och i hemmanets ladugårdshus inbergat af-
kastningen efter i hemmanet utädd höst och vår-
säd, hvilken afkastning, hvad värsäden beträffar,
han den 13 nästlidne September meddelat ett ang-
troikverk, på stället aftröskade och derifrån bort-
förde den uttröskade säden. Härvid kom jag tillstä-
des och upplyste då, såväl Birger Andersson, som
öfrige tillstädesvarande, att på grund af företagna
den Kung. Hösta Hofrätts utslag ände af Birger
Andersson rätt vidare taga Befälning om den in-
bergade sädesgrödan eller att egemäktligt bere-
da sig inträde i ladugårdshuset, hvans dörrar
wore af mig tillspikade. Då jag emellertid ställde
mig hindrande i vägen för tillämnade företaget,
rullade en Carl Swenson i Råfvige föret flera
större stenar emot mig i afsikt att hindra mig från
att freda mina förmenta tillhörigheter, hvarefter
han fattade mig i rockkragen och sökte gripa mig
om strupen, men för hvilket grepp jag dock wärjde
mig. Slutligen tillkom nämndemannen Carl Anders-
son i Råfvige jönsgård som med ett hårt grepp
fattade mig om högra kinden, hvarefter båda grepo
mig om strupen, derwid samtidigt Carl Andersson
gred sin högra knutna hand mot min näsa och